

Skrevet av: Ursula Natula

Illustrert av: Vusi Malindi

Oversatt av: Aleksandra Migorska

Denne fortellingen kommer fra African Storybook (africanstorybook.org) og er videreformidlet av Barnebokker for Norge (barnebokker.no), som tilbyr barnebokker på mange språk som snakkes i Norge.

Dette verket er lisensiert under en Creative Commons

[Navngivelse 4.0 Internasjonal Lisens](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/deed.no).

<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/deed.no>

✎ Ursula Natula

📧 Vusi Malindi

📄 Aleksandra Migorska

😊 polsk

|| nivå 2

Moja wioska miała wiele problemów.
Staliśmy w długiej kolejce, żeby
nabrać wody ze źródła.

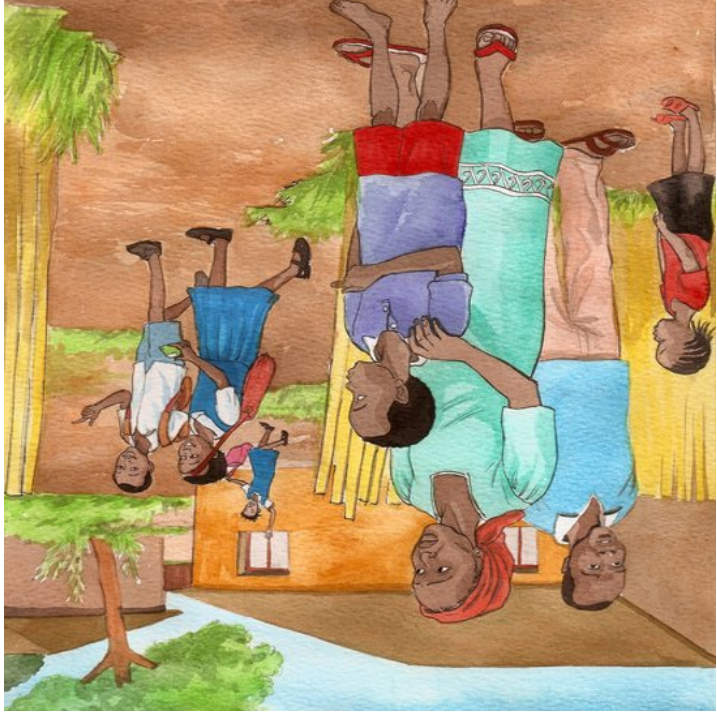
Czekaliśmy na jedzenie, które
przekazywali nam inni ludzie.

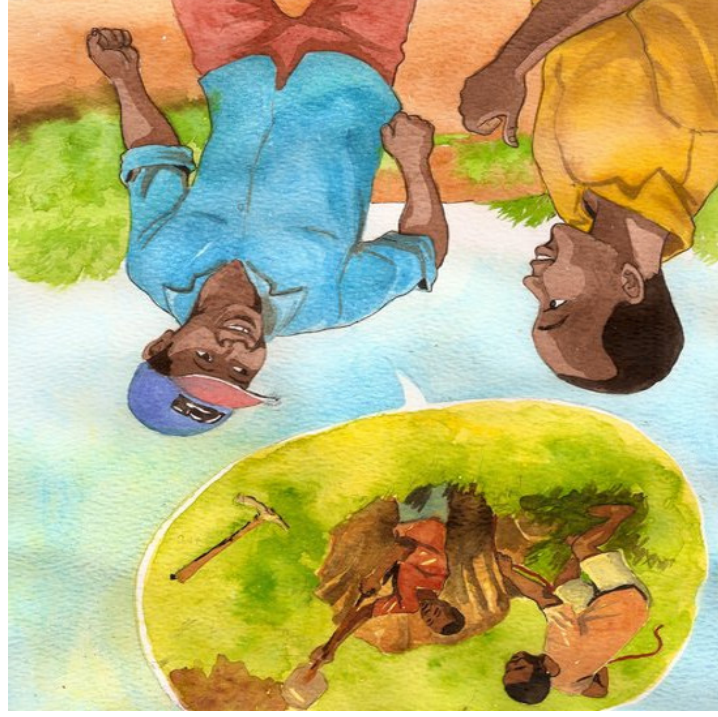
Musielśmy zamykać drzwi na klucz ze względu na złodziei.

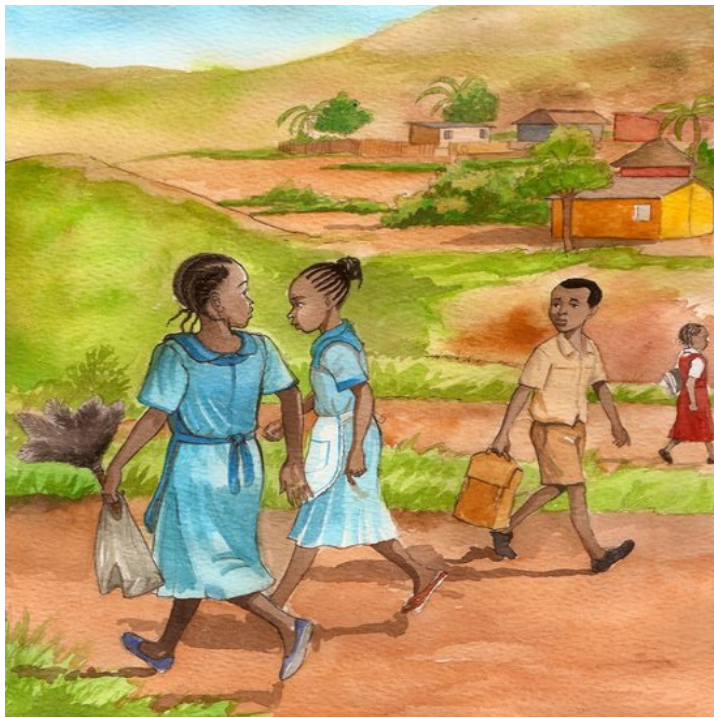
Krzyknęliśmy jednym głosem: „Musimy zmienić nasze życie!” Od tej pory zawsze współpracujemy, aby rozwiązać nasze wspólne problemy.

Wiele dzieci rzuciło szkołę.

Jeden z mężczyzn wstał i oświadczył:
„Mężczyźni wykopią i wybudują
studnię”.

Dziewczynki pracowały jako sprzątaczkki w innych wioskach.

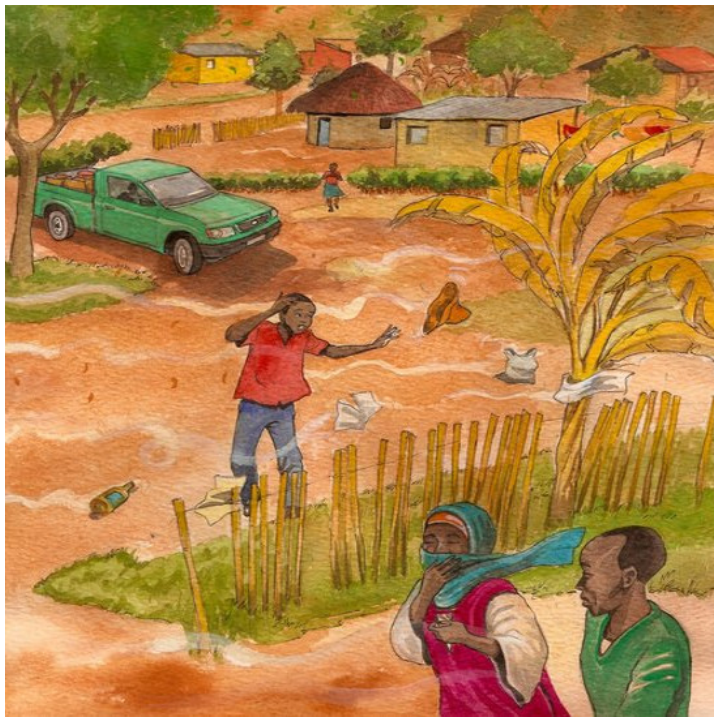
Jedna z kobiet powiedziała: „Kobiety mogą do mnie dołączyć i razem będziemy uprawiać żywność”.

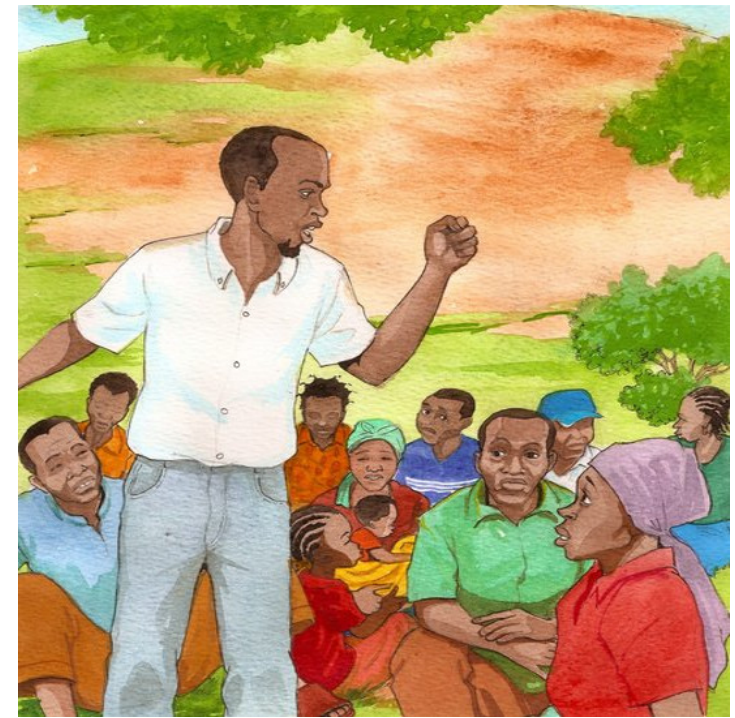
Ośmioletnia Juma, która siedziała na pniu drzewa, krzyknęła: „Ja pomogę w sprzątaniu!”

Chłopcy wtoczyli się po wiosce, podczas gdy inni musieli pracować w polu.

Gdy wiał wiatr, papierowe śmieci zatrzymywały się na drzewach i płotach.

Mój ojciec wstał i powiedział: „Jeżeli chcemy rozwiązać nasze problemy, musimy współpracować”.

Ludzie kaleczyli się kawałkami
potłuczonego szkła, które leżało na
ziemi.

Ludzie zbrali się pod wielkim
drzewem i słuchali.

Pewnego dnia źródło wody wyschło i nasze pojemniki na wodę były puste.

Mój ojciec chodził od domu do domu, żeby zaprosić mieszkańców wioski na spotkanie.